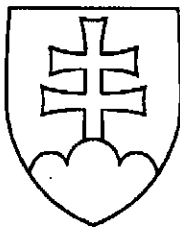

ÚI - SOI, Kancelária ÚR Bratislava
Príslo: - 3. 12. 2012
Číslo: 2295/17/2012 Pr. 4/R

1S/26/2012 - 40
8012200135

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňa 5.3.2014
Krajský súd v Prešove
dňa 1.12.2014

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Slávikovej a sudkýň Mgr. Magdalény Želinskej a JUDr. Moniky Tobiašovej v právnej veci žalobcu **Consumer Finance Holding**, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, zastúpeného **Beňo & partners, advokátska kancelária, s.r.o.**, so sídlom Námestie sv. Egídia 95, Poprad, proti žalovanému **Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie** so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. SK/0267/99/2011 zo dňa 12. decembra na základe žaloby takto

rozhodol:

Žalobu zamieťa.

Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

O d ť o v o d n e n i e

Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 12.12.2011 žalovaný podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. P/0512/07/10 zo dňa 21.03.2011, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) uložená žalobcovi peňažná pokuta vo výške 2 500,- € pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti zmenil nasledovne:

- pre porušenie povinností zistené kontrolou dňa 13.12.2010 a 29.12.2010 pri prešetroaní podnetu č. 726/10 v prevádzkarni žalobcu Divízia Quatro, Bernolákova 468/17, Poprad
- pre porušenie povinností predávajúceho podľa § 4 ods. 2 písm. b/ - neupierať spotrebiteľovi práva na ochranu jeho ekonomických záujmov
- za porušenie povinností ustanovených v § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa sa žalobcovi ukladá peňažná pokuta vo výške 2 500,- €.

Rozhodnutie, odôvodnil tým, že prvostupňový správny orgán napadnutým rozhodnutím uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 2 500,- € pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpektormi prvostupňového správneho orgánu bolo pri kontrolách vykonaných v dňoch 23.11.2010, 13.12.2010 a 29.12.2010 v prevádzkarni u žalobcu Divízia QuatroCar, Bernolákova 468/17, Poprad zistené, že spotrebiteľ dňa 12.05.2010 uzatvoril so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., Bratislava kúpnu zmluvu č. 120 102 105 za účelom kúpy ojazdeného motorového vozidla zn. Citroen Xsara Break 1,9 D SX v dohodnutej kúpnej cene 2 194,50 € s počtom splátok 60, dátum prvej splátky 27.05.2010 vo výške 58,39 € a ročnou úrokovou sadzbou 22,18 %. Pri kúpe vozidla nebol spotrebiteľ oboznámený so stavom vozidla, a preto predmetné osobné motorové vozidlo reklamoval a auto si spoločnosť zobrala späť dňa 26.08.2010. Žalobcovi podľa jeho vyjadrenia splatil 4 splátky vo výške 233,56 €. Žalobca spotrebiteľovi vrátil finančné prostriedky vo výške 141,33 € s tým, že vyúčtovaný úrok podľa dohodnutého splátkového kalendára bol vo výške 92,23 € (233,56 € - 92,23 € = 141,33 €). Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že konanie žalobcu vykazuje znaky konania v rozpore s § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého bol žalobca povinný vrátiť spotrebiteľovi v plnom rozsahu plnenie, ktoré dostal na základe zmluvy, ktorá bola zrušená a zároveň je aj konaním v rozpore s § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že upiera spotrebiteľovi právo na ochranu jeho ekonomických záujmov podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Citoval ust. § 3 ods. 1 a 4, § 32 ods. 1 a § 59 ods. 1 Správneho poriadku, na základe ktorých konštatoval, že preskúmaním v odvolacom konaní zistil dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia a odstránil nedostatky týkajúce sa určitosti a zrozumiteľnosti výroku rozhodnutia. Dôvod na zmenu kvalifikácie a prehodnotenie výšky postihu v odvolacom konaní nezistil.

Dôvodil, že v podanom odvolaní žalobca uvádza, že rešpektuje odlišný právny názor prvostupňového správneho orgánu, avšak s jeho závermi uvedenými v napadnutom rozhodnutí nesúhlasí. Je toho názoru, že závislými zmluvami nie sú zmluvy uzavreté s rôznymi dodávateľmi. V tom je medzi právnym názorom žalobcu a názorom prvostupňového správneho orgánu zásadný právny rozpor. Žalobca opätovne uviedol, že podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Podľa odseku 2, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1

pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami. Z predmetného znenia má žalobca za to, že zákonodarca má na mysli len zmluvy uzavreté medzi tými istými účastníkmi. Zákonodarca tým sleduje zvýšenie ochrany spotrebiteľa, ktorý ak sa platne domôže neplatnosti jednej zmluvy uzavretej s dodávateľom, nemusí sa osobitne domáhať aj vyslovenia neplatnosti ďalšej zmluvy uzavretej s tým istým dodávateľom, ak táto ďalšia zmluva súvisí s prvou. Príkladom je uzavretie zmluvy o pôžičke a zmluvy o jej zabezpečení medzi spotrebiteľom a žalobcom. Inštitút viazaných zmlúv je koncipovaný tak, že dodávateľ v prípade ak spôsobí neplatnosť alebo zánik jednej zmluvy uzavretej so spotrebiteľom, nesie zodpovednosť aj za ďalšiu svoju zmluvu uzavretú v súvislosti s prvou zmluvou. V žiadnom prípade však dodávateľ nemôže niesť zodpovednosť za neplatnosť alebo zrušenie zmluvy, ktorú uzavrela tretia osoba. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že v predmetnej veci uzavrel spotrebiteľ dňa 12.05.2010 kúpnu zmluvu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. Bratislava, ktorou nadobudol vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu zn. Citroen Xsara Break. Zmluvu uzavrel po tom, čo si toto vozidlo sám vybral. Toho istého dňa uzavrel so žalobcom zmluvu o pôžičke, ktorou si požičal peňažné prostriedky na kúpu motorového vozidla. Žalobca žiadosti o poskytnutie úveru vyhovel. Je toho názoru, že nie je účastníkom kúpnej zmluvy, ku ktorej zrušeniu došlo z dôvodu uplatnenej reklamácie vozidla, nemá v predmete činnosti predaj motorových vozidiel a neposkytuje v tomto smere ani žiadne odborné poradenstvo. Zaoberá sa financovaním kúpy tovaru, ktorý si spotrebiteľia vyberajú na základe vlastnej voľby. Z uvedených dôvodov konštatuje, že zmluva o pôžičke zo dňa 12.05.2010, ktorú s ním spotrebiteľ uzavrel, nezanikla na základe ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože nejde o viazanú zmluvu vo vzťahu ku kúpnej zmluve zo dňa 11.02.2010 (správne 12.05.2010) uzavretej s treťou osobou. Zmluva o pôžičke zanikla na základe ustanovenia 8.2. písm. d/ Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého zmluva o pôžičke a zmluva o zabezpečení zaniká dňom odstúpenia od kúpnej zmluvy. V tomto prípade ide o zánik zmluvy s účinkom ex nunc (bez spätného účinku). Z tohto dôvodu má poskytovateľ pôžičky právo na úroky za obdobie, po ktoré poskytol spotrebiteľovi peňažné prostriedky. Poskytovateľ totiž dôvod zrušenia kúpnej zmluvy (vada tovaru) nijako nezávinil. Táto právna skutočnosť nijako nepoškodzuje ani spotrebiteľa, ktorý si tieto úroky môže regresne vymáhať od toho, kto ich zavinił, t.j. predávajúceho z titulu zodpovednosti za škodu vzniknutú v dôsledku vady tovaru podľa § 600 Občianskeho zákonníka.

K vzneseným námietkam žalobcu v odvolaní žalovaný uviedol, že posúdením postupu a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu bolo zistené, že žalobca preukázateľne porušil zákonom stanovený zákaz vyplývajúci z § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa, z ktorého jasne vyplýva, že spotrebiteľ má právo na ochranu svojich ekonomických záujmov podľa § 3. Žalobca ako predávajúci, t.j. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky alebo poskytuje služby, je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky, ponuky alebo predaja výrobkov alebo poskytovania služieb. Za ich dodržiavanie zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

Dôvodil, že podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa

§ 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami. Z citovaných zákonných ustanovení, ale aj z dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu vyplýva, že táto právna úprava počíta s tým, že pri jednom rokovaní medzi dodávateľom a spotrebiteľom môžu byť uzavreté viaceré zmluvy, pričom často sú tieto zmluvy uzavreté medzi rôznymi subjektmi, ak dodávateľ zároveň vystupuje nielen vo svojom mene, ale aj v mene tretieho subjektu. Ako príklad uvádza dôvodová správa kúpu tovaru a jeho financovanie prostredníctvom pôžičky poskytnutej treťou osobou. V prípade, ak spotrebiteľ odstúpi od zmluvy z dôvodu, že plnenie dodávateľa je vadné a vady predávanej veci sú neodstrániteľné, spotrebiteľ sa môže dostať do situácie, keď (z hľadiska jej účelu) zmluva ostane platnou, pričom pre spotrebiteľa takáto zmluva nemá význam, keďže svojou povahou je zmluvou, ktorej predmet sa realizuje len v spojení s inou zmluvou. Z uvedeného dôvodu sa preto v týchto prípadoch zaviedla právna úprava tzv. závislých zmlúv, ktorých závislosť spočíva v tom, že zánik jednej zo závislých zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje priamo „ex lege“ zánik ostatných závislých zmlúv bez potreby prejavu vôle spotrebiteľa. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenie a dôvodovú správu k nemu je nepochybné, že kúpna zmluva, ktorú uzatvoril spotrebiteľ s predajcom AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. spolu so zmluvou o zabezpečení, ktorú uzatvoril spotrebiteľ so žalobcom sú závislými zmluvami, na ktoré sa vzťahuje právna úprava § 52a Občianskeho zákonníka.

Citoval ust. § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal. Je preto toho názoru, že žalobcovi vyplynula povinnosť vrátiť spotrebiteľovi (pisateľovi podnetu PO 726/10) všetko čo na základe zmluvy spolu so zmluvou o zabezpečení od spotrebiteľa dostal, t.j. aj sumu 92,23 € bez možnosti započítania si úrokov. Pretože kúpna zmluva, spolu so zmluvou o zabezpečení vznikli pri tom istom rokovaní je toho názoru, s ohľadom na obsah podnetu spotrebiteľa, že pre priemerného spotrebiteľa za bežných okolností je podstatný prvotný dokument, teda kúpna zmluva, z ktorej jednoznačne vyplýva, že kúpna cena motorového vozidla má byť vyplatená predávajúcemu z pôžičky, ktorú mu na tento účel má poskytnúť žalobca. Pre priemerného spotrebiteľa je oblasť finančných a úverových vzťahov často zložitou problematikou, preto je potrebné, aby poskytovateľ úveru vystupoval pri dojednávaní úveru s odbornou starostlivosťou, ktorá nie je dodržaná aj v prípade, ak pri poskytovaní spotrebiteľského úveru dojednal poskytovateľ úveru so spotrebiteľom neurčité podmienky, podmienku v rozpore so zákonom, neprijateľnú podmienku a spotrebiteľovi upieral právo na ochranu jeho ekonomických záujmov. Spotrebiteľovi, ktorý pri dojednávaní spotrebiteľského úveru vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s poskytovateľom úveru, je potrebné v týchto vzťahoch v medziach zákona poskytnúť zvýšenú ochranu, pretože vzhľadom na zložitú problematiku dôveruje poskytovateľovi úveru. Spoločenskú nebezpečnosť sankcionovaného konania vidí predovšetkým v zneužití dôvery spotrebiteľa pri dojednávaní spotrebiteľského úveru, ktorého predmetom je financovanie kúpy motorového vozidla. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nevrátil spotrebiteľovi plnenie, ktoré od neho

dostal na základe zmluvy, ktorá bola zrušená, uprel mu právo na ochranu ekonomických záujmov.

Uviedol, že charakter porušenia povinností žalobcu má negatívny dopad v tom, že vo vzťahu k spotrebiteľovi je spôsobilý privodiť majetkovú ujmu. Žalobca plne zodpovedá za protiprávny skutkový stav zistený v čase kontroly, a to bez ohľadu na dôvody a skutočnosti, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Je toho názoru, že prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí dostatočne odôvodnil právne závery, ku ktorým dospel pri posudzovaní prípadu a pri určovaní výšky pokuty, zohľadnil dané okolnosti prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia zákona. Preto skutkový stav považuje za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

K uloženej pokute uviedol, že o výške pokuty rozhoduje prvostupňový správny orgán, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží výrobcovi, dovozčovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 66 387,83 €. Citoval ust. § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností. Pri rozhodovaní o výške pokuty bolo prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, dĺžku trvania a následky protiprávneho konania, ktorými sú upieranie práv spotrebiteľovi podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, čím boli porušené práva spotrebiteľa chránené zákonom. Pri určení výšky pokuty bral do úvahy výšku peňažných prostriedkov, ktorú žalobca nevrátil spotrebiteľovi v dôsledku zániku zmluvy, t.j. sumu 92,23 €, ako aj na spoločenskú nebezpečnosť takéhoto konania, pretože žalobca uzatvára so spotrebiteľmi zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri ktorých vzhľadom na objem poskytnutých finančných prostriedkov môžu úroky z nich, ktoré spotrebiteľom pri zániku zmluvy o úvere nevracia, predstavovať nemalé sumy. Taktiež vzal do úvahy skutočnosť, že nevrátené sumy majú charakter bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa žalobca pri výkone svojej podnikateľskej činnosti neoprávnene obohacuje. K určeniu výšky postihu pristúpil správny orgán po vyhodnotení skutočnosti, že došlo k vážnemu zásahu do práv spotrebiteľa, a to vytvorením nerovnováhy vo vzájomných vzťahoch použitím podmienok, ktoré môžu spotrebiteľa pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. Prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ust. § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na informácie na ochranu svojho zdravia a bezpečnosti a na ochranu ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia. Dôvodil, že zákonodarca v ust. § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka má na mysli iba zmluvy upravené iba medzi tými istými účastníkmi. Zákonodarca tým sleduje zvýšenie ochrany spotrebiteľa, ktorý ak sa platne domôže neplatnosti jednej zmluvy uzavretej s dodávateľom, nemusí sa osobitne domáhať aj vyslovenia neplatnosti ďalšej zmluvy uzavretej s tým istým dodávateľom, ak táto ďalšia zmluva súvisí s prvou. Príkladom je uzavretie zmluvy o pôžičke a zmluvy o jej zabezpečení medzi ním a spotrebiteľom. Inštitút viazaných zmlúv je koncipovaný tak, že dodávateľ v prípade ak spôsobí neplatnosť alebo zánik jednej zmluvy uzavretej so spotrebiteľom, nesie zodpovednosť aj za ďalšiu svoju zmluvu uzavretú v

súvislosti s prvou. V žiadnom prípade však nemôže dodávateľ niesť zodpovednosť za neplatosť alebo zrušenie zmluvy, ktorú uzavrela tretia strana.

Uviedol, že v predmetnej veci uzavrel spotrebiteľ dňa 12.05.2010 kúpnu zmluvu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. Bratislava, ktorou nadobudol vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlo zn. Citroen Xsara Break 1,9 D SX. Túto zmluvu uzavrel po tom, čo si vozidlo sám vybral. Toho istého dňa uzavrel so žalobcom zmluvu o pôžičke, ktorou si požičal peňažné prostriedky na kúpu motorového vozidla. Namietal, že preukázateľne nie je účastníkom kúpnej zmluvy, ku ktorej zrušeniu došlo z dôvodu uplatnenej reklamácie vozidla, pretože nemá v predmete činnosti predaj motorových vozidiel a neposkytuje v tomto smere žiadne odborné poradenstvo. Zaoberá sa iba financovaním kúpy tovaru, ktorý si spotrebiteľia vyberú na základe vlastnej voľby. Z uvedeného vyplýva, že ide o dva spotrebiteľské vzťahy, v ktorých vystupuje ten istý spotrebiteľ, ale odlišný dodávateľ. Jeden spotrebiteľský vzťah vznikol medzi spotrebiteľom a predávajúcim z titulu kúpnej zmluvy a druhý spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom a poskytovateľom úveru z titulu zmluvy o pôžičke. Zmluva o pôžičke zo dňa 12.05.2010 uzavretá so spotrebiteľom nezanikla na základe ust. § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože nejde o viazanú zmluvu vo vzťahu ku kúpnej zmluve zo dňa 12.05.2010 uzavretej s tret'ou osobou. Zmluva o pôžičke zanikla na základe 8.2. písm. d/ Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého zmluva o pôžičke a zmluva o zabezpečení zaniká dňom odstúpenia od kúpnej zmluvy. V tomto prípade ide o zánik zmluvy s účinkom ex nunc (bez spätného účinku). Preto má poskytovateľ pôžičky právo na úroky za obdobie, po ktoré poskytol spotrebiteľovi peňažné prostriedky. Poskytovateľ totiž dôvod zrušenia kúpnej zmluvy (vada tovaru) nijako nezavinil. Táto právna skutočnosť súčasne nijako nepoškodzuje ani spotrebiteľa, ktorý si tieto úroky môže regresne vymáhať od toho kto ich zavinil, t.j. od predávajúceho z titulu zodpovednosti za škodu vzniknutú v dôsledku vady tovaru podľa § 600 Občianskeho zákonníka.

K žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 02.04.2012, v ktorom opätovne poukázal na tie isté skutočnosti, ktoré sú uvedené v napadnutom rozhodnutí a žiadal žalobu ako neopodstatnenú zamietnuť.

Krajský súd podľa § 250j. ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Predmetom preskúmania v danom prípade je rozhodnutie správneho orgánu, ktorým bola uložená žalobcovi peňažná pokuta pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Predovšetkým právna otázka, či bol žalobca povinný vrátiť spotrebiteľovi v plnom rozsahu plnenie na základe zmluvy, ktorá bola zrušená a teda či svojim konaním porušil povinnosť uvedenú v § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa - neupierať spotrebiteľovi práva na ochranu jeho ekonomických záujmov.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že dňa 29.12.2010 a 13.12.2010 vykonal prvostupňový správny orgán u žalobcu - divízia Quatro, Bernolákova 17, Poprad kontrolu

zameranú na dodržiavanie ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v súvislosti s prešetrením spotrebiteľského podnetu č. 726/2010. Na základe výsledku kontroly začal prvostupňový správny orgán podľa § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) správne konanie, pretože žalobca nezabezpečil dodržiavanie povinností predávajúceho poskytujúceho finančné služby - neupierať spotrebiteľom práva podľa § 3 a § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať práva podľa § 3.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu spotrebiteľ uzavrel dňa 12.05.2010 kúpnu zmluvu s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. na kúpu osobného motorového vozidla Citroen Xsara Break 1,9 D SX. Podľa čl. V. zmluvy sa spotrebiteľ s predávajúcim dohodli na splátke kúpnej ceny tak, že záloha na zaplatenie kúpnej ceny vo výške 1 221,- € bude uhradená pri podpise kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 2 079,- € bude predávajúcemu doplatený najneskôr do 10 dní po poskytnutí pôžičky spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. Dňa 12.05.2010 uzavrel spotrebiteľ so žalobcom „Zmluvu a zmluvu o zabezpečení, na základe ktorej mu žalobca poskytol úver vo výške 2 194,50 € s 22,18 % úrokovou sadzbou za účelom zaplatenia doplatku kúpnej ceny na kúpu osobného motorového vozidla Citroen Xsara Break 1,9 D SX od predajcu AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.

Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv a to s obdobnými právnymi účinkami.

Žalobca namietal, že na ponechanie úroku mal právo z dôvodu, že Zmluva a zmluva o zabezpečení bola zrušená podľa čl. 8.2. písm. d/ Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého zmluva o pôžičke a zmluva o zabezpečení zaniká dňom odstúpenia od kúpnej zmluvy a preto má právo na úroky za obdobie, po ktoré poskytol spotrebiteľovi peňažné prostriedky.

Taktiež namietal, že preukázateľne nie je účastníkom kúpnej zmluvy, ku ktorej zrušeniu došlo z dôvodu uplatnenej reklamácie vozidla. Je toho názoru, že kúpna zmluva a Zmluva, ktorú uzavrel so spotrebiteľom na poskytnutie úveru sú dva spotrebiteľské vzťahy, v ktorých vystupuje ten istý spotrebiteľ, ale odlišný dodávateľ a teda sa nejedná o viazané zmluvy. Tieto námietky považuje súd za neopodstatnené.

Z vyššie uvedeného je teda nepochybné, že kúpna zmluva zo dňa 12.05.2010, ktorú uzavrel spotrebiteľ s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a „Zmluva a Zmluva o zabezpečení“ uzavretá medzi spotrebiteľom a žalobcom sú viazanými zmluvami podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a sú od seba vzájomne závislé. Tak ako to uvádza v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný, z komentára k uvedenému ustanoveniu § 52a vyplýva, že táto právna úprava podľa dôvodovej správy ráta s tým, že pri jednom rokovaní medzi dodávateľom a spotrebiteľom môžu byť uzavreté viaceré zmluvy, pričom často sú tieto zmluvy uzavreté medzi rôznymi subjektmi, ak dodávateľ zároveň vystupuje nielen vo svojom mene, ale aj v mene tretieho subjektu. Ako príklad uvádza práve kúpu spotrebného tovaru a jeho financovanie prostredníctvom pôžičky poskytnutej treťou osobou, ktorý sa vzťahuje na tento prípad.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia a administratívneho spisu je nepochybné, že spotrebiteľ odstúpil od kúpnej zmluvy uzavretej s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. z dôvodu reklamácie väd motorového vozidla, ktoré predávajúcemu vrátil dňa 26.08.2010. Spotrebiteľ do termínu odstúpenia od kúpnej zmluvy a vrátenia motorového vozidla zaplatil žalobcovi z poskytnutého úveru 4 splátky v celkovej výške 233,56 €. Ako je zrejme z listu žalobcu zo dňa 09.06.2010 a faktúry, ktorou vyúčtoval reklamáciu spotrebiteľovi žalobca vrátil iba sumu 141,33 € po odpočítaní úroku vo výške 92,23 €.

Podľa § 623 Občianskeho zákonníka, ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla riadne užívať ako vec bez vady, má kupujúci právo na výmenu veci alebo má právo od zmluvy odstúpiť. Tie isté práva prislúchajú kupujúcemu, ak ide síce o odstrániteľné vady, ak však kupujúci nemôže pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd vec riadne užívať.

Podľa § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Nemožno ani súhlasiť so žalobcom, že k zrušeniu zmluvy došlo podľa čl. 8.2 písm. d/ Všeobecných obchodných podmienok. Pretože spotrebiteľ odstúpil od kúpnej zmluvy z titulu reklamácie väd tovaru podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluva sa od začiatku (ex tunc) zrušuje a zrušuje sa z tohto dôvodu aj Zmluva o poskytnutí úveru uzavretá so žalobcom, ktorá je na kúpnej zmluve vzájomne závislá.

Žalobca bol preto v súlade s § 457 Občianskeho zákonníka povinný vrátiť spotrebiteľovi všetko čo podľa tejto zmluvy dostal. Nesplnením tejto povinnosti vzniká

žalobcovi podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie (majetkový prospech získaný z právneho dôvodu, ktorý odpadol). Takéto konanie žalobcu je protiprávnym konaním, ktoré poškodzuje práva spotrebiteľa, nechráni jeho ekonomické záujmy a je porušením § 4 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstará potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Správne orgány v danom prípade postupovali v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Správneho poriadku. Úplne a presne zistili skutočný stav veci a zaobstarali si všetky potrebné podklady pre rozhodnutie, na základe ktorých rozhodli. Žalovaný v dostatočnom rozsahu odôvodnil napadnuté rozhodnutie, z ktorého je zrejmé, na základe akých právnych predpisov rozhodoval a akú správnu úvahu pri ich použití spolu s vyhodnotením zadovážených podkladov použil.

Na základe uvedených dôvodov krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého právo na náhradu trov konania má iba úspešný žalobca. Žalobca bol v tomto prípade neúspešný a žalovaný nemá právo na náhradu trov konania, preto súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Senát krajského súdu sa jednohlasne uzniesol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu

v Prešove a to písomne v dvoch vyhotoveniach.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.

V Prešove dňa 24. októbra 2012

JUDr. Eva Sláviková
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Matysová